

Nalja sõdemed.

Linna foolipoisid pidid ühel päeval 10 läästu pääst ülesütlema. Koolmeister lastis neid järgimööda ütelsda ja viies lääst mili Pritsu lohta. „Ei mina seda lüll pole õpisud, aga teised I mõisttan ma selgesete,” ütles Prits. — „Miks sa siis viiet läästu ei ole õppinud?“ küsits koolmeister. — „Nob, minu isa on lihunik ja mina saan ta sels; meie peame ju tapma!“

„Pagan las' mõttia!“ ütles siis noor herra ühe preisi waštu. „Teie fuld sõrmus deamanti siwiga oleks mull palju armjam, kui Teie läsi.“

Terane naesterahwas hallas ta auutarni paelast finni ja kostis: „Teil mõib väga õigus olla; fest waatke, mina mõtaksin fa needsinatised päätsed palju ennemalt, kui seda hõbust, kes neid lannab.“

Kumb neist sai fibedama hoobi? —

Noor faupmees oli isast suure vara pärinud ja muu asjade seas ka fallist raamatulogu, kus leige suulSAMATE meeble tarlus loos seisib. — „Teie olete önnelik mees，“ ütles koolmeister, „Teil on tarluse watandus üksna loas!“ — „Jah, need on väga fallid raamatud,“ kostis faupmees, „aga tänu Jumalale, mul pole neid torvis, mul on oma Kalender — mis muud raamatud fa upmehel tarvis?“

Herra: „Kunle, Juhon! homme hommiku õrata mind tellu 6 üleööje; ma pean tellu 6 välja minema.“

Teenet: „Hääl lüll, auus herra; aga fui ma mitte ei peata nimetus tunnil üleolev olema, siis palun mind hääda; ma olen õrk suulma.“

Palli-merre hubberne manngud.

